

Yoel Kitabı ve Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Yedinci

Jeff Pippenger

2025-12-09

Yedi Numara

İlk birkaç makalede, Mesih'in bağ benzetmesini itiraz eden Yahudilere sunmasını ele alan The Desire of Ages'tan pasajı dahil etmiştik. Bağın ezgisine ilişkin benzetme aynı zamanda yüz kırk dört binin söylediği Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisidir; ve ilham bize peygamberlikte bir "ezgi"nin bir "deneyim"i temsil ettiğini bildirir. Yüz kırk dört bin, Kuzu nereye giderse O'nu oraya dek izler; bu yüzden Mesih ve Musa'nın yaşadığı aynı deneyimden geçeceklerdir. Eski İsrail'in peygamberlik tarihinin omega'sı olan Mesih ile alfa'sı olan Musa, hem eski bir antlaşma halkının bir kenara bırakıldığı hem de yeni bir antlaşma halkının seçildiği paralel dönemlerde yaşadılar. Yüz kırk dört bin, Rab'bin son antlaşma halkıyla antlaşmaya girdiği bir dönemde, önceki bir antlaşma halkının bir kenara bırakıldığı bir tarihi yaşayarak Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisini söyler.

Peygamberlik açısından, Mesih benzetmeyi sunarken bu, Pentekost'ta Petrus'un itiraz eden Yahudilere hitap etmesiyle örtüşür. Son krizde, İsa'nın benzetmeyi itiraz eden Yahudilere sunması, Efrayim'in sarhoşlarına bağ ilahisini söyleyenleri temsil eder. Petrus Pentekost'ta aynı ilahiyi sunmaktadır; yalnız bunu Yoel'in makamında söylemektedir. Bağ ilahisi, eski antlaşma halkının boşandığı ve aynı zamanda yeni antlaşma halkının Rab'le evlendirildiği ilahidir. Hayal kırıklığına uğrayıp bekleme zamanına giren bakireler evliliği bekliyorlardı ve bunun mükemmel karşılığı, yüz kırk dört binin mühürlenmesini beklemeleridir.

Yoel kitabı, ilk bölümünde, Tanrı'nın bağının şarap ve sert içki içenler tarafından nasıl yok edildiğini ve "yeni şarabın" ağızlarından kesildiğini anlatarak başlar. İsa, Yahudilere krallıklarının ellerinden alınacağını ve bağın hakiki meyvelerini verecek bir bağcılar topluluğuna verileceğini bildirir bildirmez, ardından tapındaki bir köşe taşına atıfta bulundu; bu taş bir kenara konmuştu ama tepe taşı olmaya yazgılıydı. Başlangıç sonda tekrarlanacaktı ve bu gerçek ortaya konduğunda "harika" olarak nitelendirilirdi.

Tanrı'nın Sözü'ndeki "ilk bahsedilme kuralı", Joel'in önce bağın yıkımını ele almış olmasından hareketle, bunun onun tanıklığının esas noktası olduğunu bize bildirir. Joel yalnız değildir; çünkü her büyük peygamber, tanıklıklarına İsrail'in günahlarını ve kayıp durumunu ele alarak başlar.

Yeşaya'nın yirmi sekizinci bölümünde "Yeruşalim'i yöneten alaycı adamlar", "Efrayim'in sarhoşları" ve "gurur tacı" olarak temsil edilir. "Taç" liderliği, "gurur" ise şeytani bir karakteri temsil eder.

Sarhoşlar, Tanrı'nın yücelik "tacı" hâline gelen bakiye ("kalıntı") ile tezat oluşturur; çünkü son yağmur sırasında Rab, çarmıhta "lütuf krallığı"ni kurmasıyla örneklenen şekilde "yücelik krallığı"ni kurar. Çarmıhtaki "lütuf krallığı", "Pazar yasası"ndaki "yücelik krallığı"nın tipidir.

Geç yağmur, yüz kırk dört binin mühürlenmesinin ve yaşayanların yargısının da başladığı 9/11'de başladı. Mühürleme zamanında Kutsal Ruh'un dökülmesi 9/11'de başladı; İsa birkaç damla üfledi. Bu temeldir ve Gece Yarısı Çılgılığı'ndaki Kutsal Ruh'un dökülmesi baş taştır. "Harika", "9/11'den Pazar Yasası'na kadar" Ruh'un dökülüşü döneminin bir sembolüdür.

“Taç”ın önderliği temsil etmesine ilişkin paralel ama zıt simgesellik, Yeruslalm’i yöneten sarhoşların atlandığı ve Tanrı’nın kilisesinin önderliğinin kalanlara verildiği Yeşaya yirmi sekizinci bölümün anlatısında ortaya konur. Bu, bağ benzetmesini gözler önüne serer. Sarhoşun tacı alınır ve yüz kırk dört bin, Mesih’in egemenliğini temsil eden taç olur. Yeşaya, Şebna’nın uzak bir ülkeye atılıp yerine Elyakim’in getirildiği yirmi ikinci bölümde de aynı gerçeği öğretir. İster Efrayim’in sarhoşları ister yirmi ikinci bölümdeki Şebna olsun, ikisi de Tanrı’nın eski antlaşma halkının önderliğinin atlandığını temsil eder.

Zekeriya, Gece Yarısı Çılgılığı da olan Zaferli Giriş’i tanımlar ve ardından gelen ayetler, Tanrı’nın halkını bir taç olarak tanımlayarak Yeşaya ile uyum içindedir.

Sevinçten coş, ey Siyon kızı; haykır, ey Yeruslalm kızı: İşte, kralın sana geliyor; adildir ve kurtuluş getiren; alçakgönüllüdür ve bir eşeğe, evet, bir sıpaya, bir eşeğin yavrusuna binmiş olarak. Efrayim’den savaş arabasını, Yeruslalm’dan atı ortadan kaldıracığım; savaş yayı da kırılacak. O, uluslara barış ilan edecek; egemenliği denizden denize, ırmaktan yeryüzünün uçlarına kadar uzanacak.

Sana gelince, antlaşmanın kanıyla, içinde su olmayan kuyudan tutsaklarını salıverdim.

Hisara dönün, ey umut tutsakları; bugün bile sana iki kat vereceğimi ilan ediyorum. Kendim için Yahuda’yı yay gibi gereceğim, yayı Efrayim’le dolduracağım, ey Siyon, senin oğullarını, ey Yunanistan, senin oğullarına karşı kaldıracığım ve seni güçlü bir adamın kılıcı gibi yapacağım.

Rab onların üzerinde görünecek, oku şimşek gibi fırlayıp gidecek; Rab Tanrı boruya üfleyecek ve güneyin kasırgalarıyla ilerleyecek. Orduların Rabbi onları savunacak; onlar da yiyip bitirecek, sapan taşlarıyla alt edecekler; içecek ve şarap içmiş gibi gürültü edecekler; kâseler gibi ve sunağın köşeleri gibi dolacaklar. O gün Rab, onların Tanrısı, onları halkının sürüsü gibi kurtaracak; çünkü onlar, ülkesinde bir sancak gibi yükseltelen tacın taşları gibi olacaklar.

Çünkü onun iyiliği ne büyüktür, güzelliği ne yücedir! Tahıl delikanlıları, yeni şarap da genç kızları neşelendirecek. Zekeriya 9:9-17.

On birinci ayet (9:11) şöyle der: "Sana gelince, antlaşmanın kanıyla, içinde su bulunmayan çukurdan tutsaklarını salıverdim." Mesih birçoklarıyla antlaşmayı bir hafta için sağlamlaştırdı ve bu hafta O’nun vaftiziyle başladı. Üç buçuk yıl boyunca Mesih insanların arasında yürüdü ve bu üç buçuk yılın son döneminde Mesih, kendi Yeruslalm’e görkemli girişini bildiren Zekeriya’nın peygamberliğini yerine getirdi. Gece Yarısı Çılgılığı, Mesih’in ölümüne, gömülmesine ve dirilişine götüren bir dönemi başlattı. Mesih’in vaftizi O’nun ölümü, gömülmesi ve dirilişini temsil eder; bu yüzden üç buçuk yıllık dönemin başlangıcı ile sonu aynıdır.

Mesih'in vaftizi 11 Eylül'ün bir tipidir ve 11 Eylül, Pazar yasasında sona eren bir dönemin başlangıcını işaret eder. 11 Eylül'de geç yağmur serpmeye başladı ve Pazar yasasında, Pentekost'taki dökülüşten önce Mesih'in öğrencilerin üzerine üflemesiyle birkaç damla yağmurun önceden verilmesiyle tiplenmiş olduğu gibi, ölçüsüzce dökülecektir.

Zekeriya 9:11, 9/11 ile ve ayrıca Pazar yasasına götüren Gece Yarısı Çılgılığı ile örtüşür. 9/11'de, Laodikya mesajı 1856 ve 1888'de olduğu gibi şimdiki hakikat olarak geldi. Laodikya mesajı, ölü olduklarının farkında olmayan insanlara verilir. Onlar, çukurlarında su olmadığı için, son yağmur mesajı olmayan bir "çukur"un içindedirler. Laodikya yüreklerinin kapısını çalan sese sadece karşılık verseydi, Rab onları çukurdan çıkarırdı; çünkü Pazar yasasında lütuf kapısı kapanana dek onlar "umut tutsakları"dır.

Sana gelince de, antlaşmanın kanıyla tutsaklarını su bulunmayan çukurdan salıverdim. Ey umut mahkûmları, kaleye dönün; bugün bile sana iki kat vereceğimi ilan ediyorum. Zekeriya 9:11, 12.

11 Eylül, 1989'da gelen mesajı güçlendirdi. O mesaj üçüncü meleğin mesajıdır; ancak Millerici reform hareketinin yapısı ve terimlerine göre, 1989 birinci meleğin gelişini işaretledi. Birinci meleğin mesajı, 11 Ağustos 1840'ta İslam'la ilgili bir peygamberliğin gerçekleşmesiyle güçlendirildi ve bu, 1989'da üçüncü meleğin gelişinin de İslam'la ilgili bir peygamberliğin gerçekleşmesiyle güçlendirileceğini belirtir.

İslam'la ilgili peygamberlik sözünün 11 Ağustos 1840'ta doğrulanmasıyla Vahiy'in 10. bölümündeki melek indi; böylece 11 Eylül'de Vahiy'in 18. bölümündeki meleğin inişine örnek teşkil etti. 1840'ta birinci meleğin güçlendirilmesi ve 1844'te ikinci meleğin güçlendirilmesi, her ikisi de 11 Eylül'de üçüncü meleğin güçlendirilmesine örnek teşkil eder. 18 Temmuz 2020, 19 Nisan 1844'te Milleritlerin ilk hayal kırıklığı ile örneklenen ikinci meleğin gelişiydi. Millerit tarihindeki birinci ve ikinci meleklerin her iki güçlendirilmesinin tarihleri ile 11 Eylül'de üçüncü meleğin güçlendirilmesinin tarihi, Temmuz 2023'te gelen Gece Yarısı Çılgılığı mesajının güçlendirilmesine tanıklık eder.

Mühürlenme dönemi 11 Eylül'de başlar ve Pazar yasasında sona erer. Mesih'in geç yağmurdan birkaç damlasını üflemesiyle başlar ve Pentekost'ta dünyaya bir mesaj taşıyan ateşten dillerle sona erer. Petrus, Pentekost'u Yoel'deki sözlerin bir yerine gelişi olarak tanımladı. Durum böyle olduğuna göre, bu, Mesih'in üflemesinin de Yoel'deki sözlerin bir yerine gelişi olduğunu gösterir; çünkü Pentekost dönemi, alfanın aynı zamanda omega olduğunu gösteren belirli bir başlangıca ve sona sahiptir. Mesih'in diriliş günü arpanın ilk ürün sunusu yapıldı ve elli gün sonra Pentekost'ta buğdayın ilk ürün sunusu kaldırıldı. 11 Eylül, Pazar yasasından hemen önce gelen ve ona götüren Gece Yarısı Çılgılığı'nı simgeler. Gece Yarısı Çılgılığı'nın Zekeriya 9:9'daki temsilinin kusursuz yerine gelişi Temmuz 2023 sonrasındadır.

Çok sevin, ey Siyon kızı; haykır, ey Yeruşalim kızı: İşte, senin kralın sana geliyor; adil ve kurtarıcıdır; alçakgönüllüdür ve bir eşeğe, bir de eşeğin yavrusu olan sıpaya binmiş olarak. Zekarya 9:9.

Buna göre Zekeriya, Tanrı'nın halkının bir tacla simgelenmesi konusunda Yeşaya'yla hemfikirdir; ama “çünkü onlar bir tacın taşları gibi olacak, onun ülkesinde bir sancak gibi yükseltilecekler” diye kaydederken, tacın aynı zamanda sancak olduğunu da ekler ve Zekeriya, “tahıl genç erkekleri neşelendirecek, yeni şarap da genç kızları” diyerek Yoel'in “tahıl” ve “yeni şarap” simgeleriyle bağlantılı sevince de yankı verir. Yirmi sekizinci bölümde Efrayim'in sarhoşlarıyla ilgili kaydı ele alırken, bunun “dinlenme ve rahatlama”yı tanımlayan Kutsal Yazılar'daki bölüm olduğuna dikkat edin. Bu, son yağmurla ilgili Kutsal Yazılar'daki başlıca pasajlardan biridir; öyleyse Efrayim'in bu sarhoşları, Yoel'in sözünü ettiği aynı sarhoşlar olmalıdır.

Kibir tacına, Efrayim'in sarhoşlarına vay hâllerine! Görkemli güzellikleri, şaraba yenik düşenlerin bereketli vadilerinin başında duran solan bir çiçek gibidir! İşte, Rab'bin kudretli ve güçlü biri vardır; dolu kasırgası ve yok edici fırtına gibi, taşan güçlü suların seli gibi, onu eliyle yere çarpacak. Kibir tacı, Efrayim'in sarhoşları, ayaklar altında çiğnenecek; ve bereketli vadinin başındaki görkemli güzellik solan bir çiçek olacak ve yazdan önceki erken meyve gibi; ona bakan, onu görür görmez, daha elindeyken yiyip bitirir. O gün Orduların Rabbi, halkının kalanı için bir yücelik tacı ve bir güzellik tacı olacak; yargıda oturana yargı ruhu, savaşı kapıya kadar geri çevirenlere güç olacak. Ama onlar da şarap yüzünden saptılar, sert içki yüzünden yoldan çıktılar; kâhin ve peygamber sert içki yüzünden saptılar, şarapla yutulduklar, sert içki yüzünden yoldan çıktılar; görüde yanılıyor, yargıda sendeleyip düşüyorlar. Çünkü bütün masalar kusmuk ve pislikle dolu; temiz bir yer kalmamış. ...

Durun ve hayrete düşün; bağırın, feryat edin: sarhoşlar, ama şarapla değil; sendeleyip duruyorlar, ama sert içkiyle değil. Çünkü Rab üzerinize derin uyku ruhunu döktü ve gözlerinizi kapadı; peygamberleri ve önderlerinizi, görenleri örttü. Ve bütün görüm, sizin için mühürlü bir kitabın sözleri gibi oldu; insanlar onu okur yazar birine verip, “Yalvarırım, bunu oku,” derler; o da, “Okuyamam, çünkü mühürlü,” der. Sonra kitap okur olmayana verilir ve, “Yalvarırım, bunu oku,” denir; o da, “Ben okuma yazma bilmem,” der.

Bu nedenle Rab dedi ki: Bu halk ağızlarıyla bana yaklaşır ve dudaklarıyla bana saygı gösterir, ama yüreklerini benden uzaklaştırmışlardır; bana yönelik korkuları ise insanların buyruğuyla öğretilmiştir. Bu yüzden, işte, bu halkın arasında şaşılacak bir iş yapmaya girişeceğim, şaşılacak bir iş ve bir harika; çünkü bilge adamlarının bilgeliği yok olacak ve ihtiyatlı adamlarının anlayışı gizlenecektir. Vay öğütlerini Rab'den derinlere gizlemeye çalışanların hâline; işleri karanlıktadır ve derler ki, Kim bizi görüyor? Kim bizi biliyor? Kuşkusuz sizin her şeyi altüst edişiniz çömlekçinin çamuru gibi sayılacaktır: çünkü yapılan iş, onu yapana, Beni o yapmadı, diyebilir mi? Ya da biçim verilmiş olan, onu biçim verene, Onun anlayışı yoktu, diyebilir mi? Yeşaya 28:1-8; 29:9-16.

Rab, Efrayim'in ayyaşları arasında, onların bilgeliklerini ve anlayışlarını, peygamberlik mesajının mührü açıldığında bilgi artışını anlamakla ilişkilendirilen tam da bu iki unsuru, ortadan kaldırırken “olağanüstü bir iş” yapacak. Bilge olanlar anlar. “Olağanüstü iş”in bir parçası, Yahuda oymağının Aslanı tarafından mührü açılan bilginin Efrayim'in ayyaşlarının zihinlerinden uzaklaştırılmasıdır. Bilgelerle kötülerin ayrılması, Rab'bin “olağanüstü işi”nin bir parçasıdır. Bu, ebedî müjdedir. Mesih, münakaşa eden Yahudileri bağ benzetmesi aracılığıyla yönlendirip böylece onları kendi yargılarını ilan etmeye tuzağa düşürdükten sonra, Mezmur 118'den bir soru sordu:

Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu. Bu, Rab'bin işidir; gözümüzde harikadır. Bu, Rab'bin yaptığı gündür; onda sevinelim ve coşalım. Mezmurlar 118:22-24.

Rab, Efrayim'in ayaşları üzerinde "olağanüstü bir iş ve bir harika" gerçekleştirecektir ve buna, gerçeği ayırt etme yeteneklerinin ellerinden alınması da dahildir. "Başköşe taşı", Yoel'in "yeni şarabı"na sahip olanların gözünde harikadır.

Sarhoşlar, mühürlü kitabı okuyamaz; "okumuş" olarak temsil edilen önderlik de, "okumamış" olarak temsil edilen din adamı olmayanlar da okuyamaz. Kutsal Yazıların peygamberlik tanıklığı "mühürlü kitap" olarak temsil edilir; sarhoşların bunu doğru şekilde anlaması imkânsızdır. Sarhoşlar ayrıca iki kez "yoldan sapmış" olarak tanımlanır. Bu da yine, Kutsal Yazılarda "son yağmur" üzerine başlıca bir pasaj olan Yeşaya yirmi sekizde kaydedilmiştir; burada Yeşaya, sarhoşların kulak vermeyeceği "dinlenme ve rahatlama"yı tanımlar. "Dinlenme ve rahatlama" bir mesajdır; çünkü duyulabilir.

O sarhoşluk, sarhoşları Yeremya'nın "eski yolları"ndan, yani içinde yürünüp Yeremya'nın "dinlenme" olarak temsil ettiği son yağmurun bulunacağı "yol"dan uzaklaştırdı. Efrayim'in sarhoşlarının son yağmur mesajını reddetmesi, Tanrı'nın Sözünde ele alınan belirli bir konudur. Onlar, yüz kırk dört binin tarihi—ki bu, son yağmurun tarihidir—için bir şablon sağlayan temel tarihe geri dönmeyi reddettikleri için sarhoşturlar.

Efrayim'in sarhoşları üzerinde gerçekleştirilen "olağanüstü iş", geç yağmurun dökülüşü sırasında meydana gelir. Geç yağmur sırasında sınavı bir mesaj, ibadet edenleri iki sınıfa ayırır; bu iki sınıf içtikleri "şarap" ile tasvir edilir. Kötüler, peygamberlik yorumlarını kutsal tarihin çizgilerine dayandırmayı reddetmişlerdir; Yeşaya yirmi sekizdeki "satır üstüne satır" yöntemini kullananlar ise "yeni şarap" içer. Kötülerin sarhoşluğu, peygamberliği anlayamamalarıyla kendini gösterir ve onların körlüğü, temel oluşturan eski yollara geri dönmek istemeyişlerinden kaynaklanmıştır. İsa, münakaşa eden Yahudileri, reddedilen taşın baş köşe taşı olduğuna dair hiç okuyup okumadıklarını sorarak azarladı.

Başköşe taşı hâline gelen taş, temel ya da köşe taşının tepe taşında yinelendiğine dair peygamberlik gerçeğini temsil eder. Alfa taşı aynı zamanda Omega taşıdır. Satır üzerine satır yöntemini (ki bu, son yağmurun yöntemidir) kuran ve sürdüren temel peygamberlik ilkesi, bir şeyin başlangıcının onun sonunu gösterdiği'dir. Millerci hareketteki temel peygamberlik ilkesi, Vahiy onuncu bölümdeki melek indiğinde doğrulanın gün-yıl ilkesiydi. Yüz kırk dört binin hareketindeki temel peygamberlik ilkesi ise, başlangıcın sonu gösterdiği ilkesidir; bu ilke, Vahiy on sekizinci bölümdeki melek indiğinde doğrulanmıştır.

Tanrı'nın peygamberlik sözü, geç yağmurla ilgili etkenleri açıklarken çok ayrıntılıdır. Bu olgulardan biri, Efrayim'in sarhoşlarının geç yağmuru fark edemeyecek durumda olmalarıdır; bunun bir örneği de öğrencilerin sarhoş olduğunu Petrus'a söyleyen Yahudilerdi. Metodolojinin temel ilkesi, Tanrı'nın sözünde defalarca Alfa ve Omega olarak doğrudan ortaya konmuştur, ama Tanrı'nın sözü onlara mühürlenmiştir. Metodoloji, başlıca peygamberlik kuralı ve geç yağmurun mesajı, "olağanüstü bir iş" olarak temsil edilen bir peygamberlik tarih çizgisindeki kutsal temalardan bazılarıdır.

Yine Orduların Rab'binin sözü bana geldi, şöyle dedi: Orduların Rab'bi şöyle diyor: Siyon'u büyük bir kıskançlıkla kıskandım, onu büyük bir öfkeyle kıskandım. Rab şöyle diyor: Siyon'a geri döndüm ve Yeruslaim'in ortasında yaşayacağım; Yeruslaim'e doğruluk kenti denilecek ve Orduların Rab'binin dağı kutsal dağ diye anılacak. Orduların Rab'bi şöyle diyor: Yeruslaim'in sokaklarında yine yaşlı erkekler ve yaşlı kadınlar oturacak; her biri, yaşlılığından ötürü elinde asasıyla. Kentin sokakları ise o sokaklarda oynayan erkek ve kız çocuklarıyla dolup taşacak.

Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Bu günlerde bu halkın kalanının gözünde bu olağanüstü ise, benim gözümde de mi olağanüstü olacak? diyor Her Şeye Egemen RAB. Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: İşte, halkımı doğu diyarından da batı diyarından da kurtaracağım; onları getireceğim ve Yeruslaim'in ortasında yaşayacaklar; onlar benim halkım olacak, ben de gerçek ve doğruluk içinde onların Tanrısı olacağım. Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Bu günlerde, tapınağın yapılabilmesi için Her Şeye Egemen RAB'bin evinin temeli atıldığı gün peygamberlerin ağzından çıkan bu sözleri işiten sizler, elleriniz güçlü olsun. Çünkü bu günlerden önce ne insan için ücret vardı, ne de hayvan için; sıkıntı yüzünden dışarı çıkana da içeri girene de esenlik yoktu; çünkü herkesi komşusuna karşı çevirmiştim. Ama şimdi bu halkın kalanı için eski günlerdeki gibi davranmayacağım, diyor Her Şeye Egemen RAB. Zekeriya 8:1-11.

Zekeriya şöyle der: "Bu günlerde peygamberlerin ağzından çıkan bu sözleri işiten sizler, elleriniz kuvvetli olsun; çünkü bu sözler, Orduların RAB'binin evinin temeli, tapınağın yapılması için atıldığı gün söylenmişti." Tanrı'nın halkını güçlendiren şey, baştaşa dönüşen temel hakkındaki mesajdır. Bu mesaj, Millerci tarihin yüz kırk dört binin tarihinde tekrarlandığıdır.

Mesih şöyle sorar: "Bu günlerde bu halkın kalanının gözünde bu iş harika görünüyorsa, benim gözümde de harika mı olacaktır?" Bu soru, her peygamberin konusu olan Tanrı'nın "harika işi"nin peygamberlik dönemini belirler, ama aynı zamanda yüz kırk dört binin Laodikya hareketinin yüz kırk dört binin Filadelfya hareketine ne zaman dönüştüğünü de belirler. Bu, onların mühürlendiği noktayla aynıdır ve hareketin savaşçıdan muzaffer olana dönüştüğü aynı noktadır; aynı zamanda, tapınak gerçekten arındırılırken bu insanlar topluluğu içinde ilahiyet ile insanlığın birleştirilmesi işinin tamamlandığı yerdir. Bu, ayetlerde tanınabilir; çünkü O'nun "harika işi"yle temsil edilen peygamberlik tarihi hem Tanrı'nın gözünde hem de kalanın gözünde harikadır ve göz göze olmak birlik sembolüdür. Burada temsil edilen birlik, Kuzu nereye giderse gitsin onu izleyen ve günah işlemekten ve Mesih'in karakterini yanlış yansıtmaktan ise ölmeyi tercih edecek düzeye gelmiş olan Tanrı'nın halkının mühürlenmesinden söz eder.

Micah, eski İsrail'in temel tarihini "olağanüstü şeyler" olarak nitelendirir.

Mısır ülkesinden çıktığın günlerde olduğu gibi ona harikalar göstereceğim. Mika 7:15.

"Harika işleri", temel tarihtir ve "harika"dır; çünkü temel tarih, baş taşının simgelediği sondaki tarihte tekrarlanır. "Harika işleri", köşe taşıyla başlayıp "baş taş"yla biten tarihtir. Onun "harika işleri" Musa'nın tarihinde ortaya çıktı ve Mesih'in tarihinde tekrarlandı. Musa köşe taşıydı ve Mesih baş taşıydı. Peygamberlikte Musa alfa, Mesih ise omegadır.

"Musa'dan başlayarak, Kutsal Kitap tarihinin başlangıcı olan, Mesih kendisiyle ilgili olanları bütün Kutsal Yazılarda açıkladı." Çağların Arzusu, 797.

Musa öğretti; Petrus ise Pentekost'ta Musa'nın sözlerini kullanarak Musa'nın Mesih'i önceden temsil ettiğini gösterdi.

Ama Tanrı, Mesih'in acı çekeceğini bütün peygamberlerinin ağzıyla önceden bildirmiş olduğu şeyleri böylece yerine getirmiştir. Bu nedenle tövbe edin ve Tanrı'ya dönün ki, Rab'bin huzurundan ferahlama zamanları geldiğinde günahlarınız silinsin; ve size önceden müjdelenmiş olan İsa Mesih'i gönderecektir: Onu, gökler, dünyanın başlangıcından beri Tanrı'nın bütün kutsal peygamberlerinin ağzıyla söylediği her şeyin eski haline getirileceği zamanlara kadar kabul etmek zorundadır. Çünkü Musa atalara şöyle demiştir: 'Rab Tanrınız, kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber sizin için çıkaracaktır; size ne söylese her şeyde onu dinleyeceksiniz.' Ve o peygamberi dinlemeyen her can, halk arasından yok edilecektir. Evet, Samuel'den başlayıp ardından gelen bütün peygamberlerin hepsi de bu günleri önceden bildirdiler. Elçilerin İşleri 3:18-24.

Musa'nın alfa ve Mesih'in omega olarak ortaya konulması, Pentekost'taki dökülüş sırasında Petrus'un Musa'ya dair ikinci tanıklığıyla gerçekleşti; ve böyle yapmakla Petrus, geç yağmur mesajının (ve ona karşı ortaya çıkan tartışmanın) temel bir bileşeninin "alfa ve omega" peygamberlik ilkesi olduğunu vurgulamakta ve ortaya koymaktadır. Bu ilke, Millerci tarihteki yıl/gün ilkesinin yüz kırk dört bin için muadilidir. "Alfa ve omega" ilkesi, "temelin kapak taşına dönüşmesi" ilkesidir; "Musa ve Kuzu"nun ilkeleridir; ve bu nedenle ilhamla bağın şarkısındaki dizelerden biri olarak tanımlanır; ki bu aynı zamanda Musa ve Kuzu'nun şarkısıdır.

Çeşitli peygamberlik çizgilerinin temsil ettiği başlangıç ve son, Tanrı'nın kendi "harika işlerini" gerçekleştirdiği tarihi temsil eder; ve "harika işler" sembolünün neyi temsil ettiğinin anlaşılmasından doğan ışık, bir Laodikyalıyı bir Filadelfyalıya dönüştürür; böylece inşa edilmekte olan bir tapınakta bir taş haline gelir; tıpkı Rab'bin ansızın kendi tapınağına geldiği 22 Ekim 1844'e kadar geçen 46 yılda Millerit tapınağının inşa edilmesi gibi.

Eğer gerçekten Rab'bin lütfkâr olduğunu tatmışsanız, insanlar tarafından reddedilmiş olsa da Tanrı tarafından seçilmiş ve değerli olan yaşayan taş olan O'na yaklaşıp, siz de yaşayan taşlar olarak, ruhsal bir ev ve kutsal bir kâhinlik olarak inşa ediliyorsunuz; İsa Mesih aracılığıyla Tanrı tarafından kabul edilen ruhsal kurbanlar sunmak için. Bu nedenle Kutsal Yazı'da da şöyle denmiştir: "İşte, Siyon'a seçkin, değerli bir köşe taşı koyuyorum; ona iman eden asla utandırılmayacaktır." Böylece, iman edenler için O değerlidir; ama itaatsiz olanlar için, "Yapıcıların reddettiği taş köşenin baş taşı oldu" ve "tökezleme taşı ve sürçme kayası"dır; çünkü Söz'e itaatsizlik ettikleri için tökezlerler; ve buna da atanmışlardı. Ama siz, seçilmiş bir nesil, kraliyet kâhinliği, kutsal bir ulus, Tanrı'nın özel halkısınız; sizi karanlıktan harika ışığına çağırmanın övgülerini ilan edesiniz diye. Bir zamanlar halk değildiniz, şimdi ise Tanrı'nın halkısınız; bir zamanlar merhamet bulmamıştınız, şimdi ise merhamet buldunuz. 1. Petrus 2:3-10.

Onun olağanüstü ışığına çağrılmak, çağrının ne zaman yapıldığını gösterir; çünkü ilham uyarınca Musa'nın alfa tarihindeki Korah'ın isyanıyla özdeşleştirilen 1888'in işaret taşı, bu tarih son günlere

taşındığında, üçüncü melekle birlikte Laodikya mesajının geldiği 11 Eylül'le hizalanır. Peygamberlikte Laodikyalılar "kördür", yani karanlıktadırlar, ve karanlıktan çıkma çağrısı, Laodikya mesajının 1856'da, 1888'de ve 11 Eylül'de gelişinde başladı. 11 Eylül'de "karanlıktan çık" çağrısı yalnızca Vahiy 18'in meleğinin ışığını anlamaya bir çağrı değildi; aynı zamanda dinleyeni, Tanrı'nın "harika işleri"nin tam gerçekleştirmelerini bulacağı bizzat tarihin içine çağırarak bir çağrıydı.

Son otuz yıl boyunca defalarca gösterilmiştir ki "sonsuz müjde"nin peygamberlik tanımı, mühürü açılan bir peygamberlik gerçeğinin üç aşamalı bir sınamaya sürecini başlattığı bir tarihsel süreçtir ve bu üç sınamada iki ayırt edici özellik vardır. İlk iki sınamanın mahiyeti üçüncüden farklıdır; çünkü üçüncü, bir turnusol testidir ve birinci ile ikinci sınamayı geçip geçmediğinizi gösterir. Sonsuz müjdedeki diğer ayırt edici özellik ise, bir sonraki sınamaya dahil olabilmek için mevcut sınamayı geçmeniz gerektiğidir.

"Olağanüstü işler"nin tarihi, aynı zamanda "ebedî müjde"nin doruk noktasına ulaştığı tarihtir; çünkü birinci melek tarafından ilan edilen ve ebedî müjde olarak tanımlanan yargı saati, 11 Eylül'den itibaren kusursuz biçimde yerine gelmeye başlar. Milleritlere yönelik uyarıda söz konusu edilen yargı, On Bakire Benzetmesi'nde kapının kapandığı 22 Ekim 1844'tü; böylece, On Bakire Benzetmesi'nde kapının yeniden kapanacağı Pazar yasasını simgeliyordu. 11 Eylül, Tanrı'nın icraî yargısının saatinin Pazar yasasında başlayacağını ilan etmektedir; tıpkı Milleritlerin, araştırma yargısı saatinin 22 Ekim 1844'te başladığını ilan ettikleri gibi.

11 Eylül'den Pazar Yasası'na kadar olan dönem, "Tanrıların harika işleri" olarak ve "baş köşe taşı" hâline gelen temel taşı olarak, "Pentekost dönemi" olarak, "Habakkuk ikinci bölüm" olarak, "yüz kırk dört binin mühürlenme zamanı" olarak, "canavarın suretinin sınanma zamanı" olarak, "sonsuz müjde" olarak, "1840'tan 1844'e kadar olan kutsal tarih" olarak, "Vahiy onuncu bölümün tarihi" olarak ve "Mesih'in vaftizinden O'nun ölümüne kadar olan tarih" olarak temsil edilen bir dönemdir.

O'nun vaftiziyle fraktal olarak temsil edilen tarih, çarmıhta sona eren 2520 günlük dönemi başlattı. Mesih'in vaftizi, O'nun ölümü, gömülmesi ve dirilişini temsil ediyordu; bu da 1260 günün sonunda harfiyen gerçekleşti.

Kutsal Ruh, Mesih'in vaftizinde indiğinde, 11 Eylül'de Vahiy 18'deki meleğin inişini sembolize etti. 1260 peygamberî gün sonra, vaftizin sembolize ettiği olaylar çarmıhta kelimenin tam anlamıyla yerine geldi. Vaftizden çarmıha uzanan tarih, dönemin sonunda kelimenin tam anlamıyla gerçekleşen sembolik bir alfa tarihini içerir. Alfa ve omega tarihleri, bütün tarihin fraktallarıdır. Vaftizden çarmıha kadar olan tarih, "Tanrı'nın harika işleri"dir ve bu tarih aynı zamanda "Mesih'in vaftizi" ile ve O'nun kelimenin tam anlamıyla "ölümü, gömülmesi ve dirilişi" ile, bu nedenle "Kızıldeniz'de eski İsrail'in vaftizi" ile ve ayrıca "Nuh'un tarihindeki sekiz canın vaftizi" ile de temsil edilir. Bu dönemlerin hepsi O'nun "harika işleri"nin tarihini temsil eder.

Dirilişin simgesi olarak 8 sayılı söz konusu olduğunda, bu sayının bir sembol olarak ilk kez anılması gemideki o sekiz canla karşımıza çıkar; ve ilk bahsedilme kuralına göre, tüm peygamberce ayrıntılar ilk bahsedilişte yer alır. O sekiz can eski dünyadan yeni bir dünyaya

gidiyor, öyle değil mi?

O sekiz can yağmur döneminden sağ çıktı, fakat yağmurla ilgili uyarı mesajını reddedenlerin hepsi öldü, doğru mu? Reddedilen uyarı mesajının, kapanan kapının, yağmurun ve yeni yeryüzünün tarihiyle temsil edilen ve yeni yeryüzüne giden “8” can, eski dünyadan yeni dünyaya dönemsel bir değişimden geçti.

Yüz kırk dört bin olan sekiz canı belirleyen dönemsel değişim, Laodikya’dan Filadelfya’ya geçiştir; bu aynı zamanda, buğday ve delicelerden oluşan savaştan kiliseden, bütün dünyanın görmesi için bir sancak sunusu olarak yükseltilecek yalnızca buğdayın ilk ürün sunusundan oluşan muzaffer kiliseye geçiştir; tıpkı fırtınalı sularda tek başına bir tekneyi seyretmek gibi. O kişiler yediden olan sekizdir ve geminin geçişinin tarihi ile Kızıldeniz’den geçişin tarihi, her ikisi de O’nun “harika işleri”nin birer örneğidir.

O ruhlar, Vahiy 11:11’in yerine gelmesiyle dirilenlerdir. Onlar, sekizinci günde yapılması gereken sünnet aracılığıyla antlaşmanın işaretini taşıyan babaları İbrahim tarafından temsil edilen Tanrı’nın antlaşma halkıdır.

Bu hatların hepsi aynı zaman dilimini temsil eder ve bu zaman dilimi 11 Eylül’ün temeliyle başlar ve Pazar yasasında sona erer. 11 Eylül temel taşıdır ve Pazar yasası kapak taşıdır. Nehemya ve Ezra zamanında Kudüs’ün yeniden inşası tarihinde, temel birinci ferman döneminde tamamlandı ve tapınağın kendisi üçüncü fermanla çok önce tamamlandı. Millerci tarihte temeller, 1843 tablosu yayımlandığında, 1842 Mayıs’ta atıldı. Millerci tapınak 1798’den 1844’e kadar kırk altı yılda inşa edilecekti. 22 Ekim 1844’ten önce Millerci tapınak tamamlanmıştı; kapak taşı ise Gece Yarısı Çılgınlığıydı. Gece Yarısı Çılgınlığı 22 Ekim 1844’te sona erdiğinde, MÖ 457’nin alfası ve üçüncü fermanı, 1844’ün omegasında karşılığını bulmuştu. 2300 yılın alfası olarak MÖ 457 ve omegası olarak 1844. Bir düzeyde ikisi de aynıdır; çünkü bir ferman ya da bir melek ikisi de birer mesajdır ve her ikisi de Pazar yasasını örnekler; orada bir ferman olacak ve üçüncü meleğin mesajı gür bir haykırıya kadar büyüyecektir.

Daniel, MÖ 457’den MÖ 408’e kadar olan kırk dokuz yılı, Yahudilerin "sokak yeniden inşa edilecek ve sur da, hem de sıkıntılı zamanlarda" diye bildirilen inşaatı tamamlayacakları dönem olarak belirledi.

Öyleyse bil ve anla ki, Yeruslaim’i onarmak ve yeniden inşa etmek için buyruk çıktığı andan Mesih Önder’e kadar yedi hafta ve altmış iki hafta geçecek; sokak yeniden yapılacak, sur da; hem de sıkıntılı zamanlarda. Daniel 9:25.

MÖ 457 ve 1844, 2300 yıl kehanetinin alfası ve omegasıdır. Alfa ve omega olarak aynıdır; bu yüzden her ikisi de Pazar günü yasasını simgeler ve 1844’ün hayal kırıklığı ilhamla çarmıhın hayal kırıklığıyla ilişkilendirilir. 1844 çarmıhı simgeliyorsa—ki simgeler—onun alfa karşılığı (MÖ 457) da aynı şekilde simgeler. 1844’ten 1863’e kadar olan dönem, üçüncü meleğin sınama sürecini gösterir. Bu sınama süreci, üçüncü ferman—Pazar günü yasası fermanı—ile sıkıntılı zamanda gerçekleşen sokak ve duvar işinin tamamlanması arasındaki 49 yıl tarafından temsil edilir.

MÖ 457'den MÖ 408'e kadar olan dönem, 2300 yılın alfa tarihidir; 1844'ten 1863'e kadar olan omega tarihini tasvir eder. Bu iki tarih, Pazar yasasında mühürlendikten sonra, insanlık için imtihan süresi kapanana kadar yüz kırk dört binin tarihini gözler önüne serer. Yüz kırk dört binin işi, Yeşaya'nın eski viranelerin onarılması olarak tasvir ettiği ve Yeremya'nın son yağmur mesajına götüren yol olarak tanımladığı "eski yollara" erkekleri ve kadınları geri çağırmaktır. "Duvar", yüz kırk dört binin tüm dünyaya bir sancak olarak sunacağı Tanrı'nın yasasıdır. Bu, ulusları öfkeliendirenin İslam olması nedeniyle, İslam'ın üçüncü belasının sıkıntılı zamanlarında gerçekleşecektir. Çalışma ve sıkıntılı zamanlar Mikail ayağa kalkıncaya kadar sürer.

Öyleyse, eğer görebiliyorsanız, MÖ 457'den MÖ 408'e uzanan dönem, üçüncü fermanla başlayan ve üçüncü meleğin gelişyle 1844'te başlayıp 1863'te sona eren bir peygamberlik dönemini tipolojik olarak örnekleyen bir peygamberlik dönemidir; o zaman, 2300 yıllık peygamberlikle, ya bir başlangıç noktası ya da bir bitiş noktası olarak kurdukları bağlantının, onları birbirlerine göre alfa ve omega olarak tanımladığını görebilirsiniz. Nehemya'nın sıkıntılı zamanları, İç Savaş'a kadar uzanan ve onu da kapsayan sıkıntılı zamanı örnekler. Alfa tarihindeki kırk dokuz yıllık dönem, omega tarihindeki on dokuz yıllık dönemi temsil eder. Bu on dokuz yıllık dönem, ayrıca Yeşaya'nın altmış beş yıllık peygamberliğinin başlangıcındaki on dokuz yıl tarafından da temsil edilmiştir.

Suriye'nin başı Şam'dır, Şam'ın başı da Rezin'dir; ve altmış beş yıl içinde Efrayim dağıtılacak, artık bir halk olmayacak. Yeşaya 7:8.

Yeşaya bu peygamberliği MÖ 742'de bildirdi ve on dokuz yıl sonra, MÖ 723'te, kuzey krallığı 1798'de sona erecek 2520 yıllık bir sürgüne götürüldü. MÖ 742'den MÖ 723'e kadar olan 19 yıl, 1844'ten 1863'e kadar olan 19 yıla örtüşür; çünkü ilk 19 yıl bu peygamberliğin alfasıdır ve son 19 yıl ise omegadır. O on dokuz yıllık dönemde, kötü Kral Ahaz, sekizinci ayette "yedi zaman" olarak temsil edilen geç yağmur mesajıyla Yeşaya tarafından yüzleştirildi. Ahaz bu mesajı reddetti; 1863'te Laodikya ruhundaki Millerci Adventizm de öyle yaptı.

O dönemde, Ahaz'ın başkâhini Asur'u ziyaret etti, onların putperest tapınağının tasarımını geri getirdi ve Ahaz bunu Tanrı'nın tapınağının avlusunda inşa ettirdi. Bu durum, geldiği yoldan Yahuda'ya geri dönmemesi gereken, ama dönen ve sahte ve yalancı bir peygamber tarafından aldatılan itaatsiz peygamberin öyküsüyle paralellik gösterir; "yedi kez" konusundaki Millerci anlayıştan saklanmak amacıyla dinden dönmüş Protestan yöntemlerine geri dönüşü, köpeğin kendi kusmuğuna dönmemesinin klasik bir gerçekleşmesi olarak temsil eder.

Bu, kuzey krallığı ile güney krallığı arasında bir İç Savaş patlak vermek üzereyken gerçekleşiyordu; böylece 19 yıllık dönemin tekrarlandığı Amerika Birleşik Devletleri'ndeki İç Savaşı simgeliyordu. MÖ 742'den 723'e kadar olan dönem, 1844'ten 1863'e kadar olan 19 yıllık dönemi temsil eder; bu da Pazar yasasından mühletin kapanışına kadar olan dönemi temsil eder. 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar olan tarih, Amerika Birleşik Devletleri içindeki canavarın sureti imtihanının tarihidir; bu imtihan, Pazar yasasıyla başlayarak dünyanın canavarın sureti imtihanında yinelenir. Bu nedenle, Pazar yasasından mühletin kapanışına kadar olan dönemi temsil eden 19 yıllık dönemler, aynı zamanda 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar olan tarihi de temsil eder; bu da

O'nun "harika işleri"nin tarihidir.

Bir sonraki yazıda devam edeceğiz.

Rab'bin sözü bana geldi ve şöyle dedi: İnsanoğlu, İsrail diyarında kullandığınız şu atasözü nedir: Günler uzuyor ve her görüm boşa çıkıyor? Onlara bu yüzden şöyle de: Rab Tanrı şöyle diyor: Bu atasözünü ortadan kaldıracam ve artık İsrail'de atasözü olarak kullanılmayacak; ama onlara şöyle söyle: Günler yakındır ve her görümün sonucu da yakındır. Çünkü İsrail evinin içinde artık boş bir görüm de olmayacak, yaltakçı kehanet de. Çünkü ben Rab'ım: Konuşacağım ve konuşacağım söz gerçekleşecek; artık ertelenmeyecek. Çünkü sizin günlerinizde, ey isyankâr ev, sözü söyleyeceğim ve onu yerine getireceğim, diyor Rab Tanrı.

RAB'bin sözü yine bana geldi; şöyle dedi: İnsanoğlu, bak, İsrail halkından olanlar şöyle diyorlar: "Onun gördüğü görüm çok sonraki günler içindir ve uzak zamanlar hakkında peygamberlik ediyor." Bu yüzden onlara de ki: "Egemen RAB şöyle diyor: Artık sözlerimden hiçbiri ertelenmeyecek; söylediğim söz gerçekleşecek," diyor Egemen RAB. Hezekiel 12:21-28.